

عنوان مقاله:

وقایع کربلا در یوسفیه حاج میرزا هادی نایینی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه امامیه، دوره 1، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

پروین تاج بخش - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

مرثیه در ادب فارسی سابقه ای دیرینه دارد. سرودن مرثی و مناقب برای ائمه اطهار، به ویژه امام حسین (ع)، در دوره صفویه و قاجار رونق بسیار داشت. حمایت دربار از سوگ سروده های مذهبی سبب شد بسیاری از شاعران و نویسندگان در این زمینه طبع آزمایی کنند. یکی از مرثیه سرایان پرکار و کم شناخته دوره قاجار حاج میرزا هادی نایینی است که در قرن سیزدهم هجری قمری می زیست. از زندگی وی اطلاعات دقیقی در دست نیست، ولی آثار فراوانی از وی به جا مانده است. این پژوهش ویژگی های یوسفیه، اثر میرزا هادی نایینی را بررسی می کند. وی این اثر را در بیست مجلس نوشته و به نظام الدوله معروف به صدر تقدیم داشته است. نثر نایینی در متن، ساده و در مقدمه به آرایه های ادبی آراسته است. مولف در یوسفیه، داستان حضرت یوسف (ع) را با وقایع جان سوز کربلا تطبیق و تلفیق کرده، در آخر هر مجلس درباره امام حسین (ع) و خاندانش مرثیه سرایی می کند. نایینی در بخش های منظوم و منثور اثر خود بر اثبات برتری شخصیت های واقعه کربلا، به ویژه امام حسین (ع)، تاکید می ورزد. مطالعه مرثیه های نایینی برای بررسی سیر تطور مرثیه سرایی در ایران لازم می نماید.

کلمات کلیدی:

یوسف (ع)، حسین (ع)، یوسفیه، نایینی، مرثیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1272094>

